

kitSChinĂu gRaFfITi

<http://oberliht.org.md/GM.html>

Pînă nu demult nu prea vedea pe vreun perete din Chișinău un portret cu Jimi Hendrix sau Angela Davis. Chiar și după abolirea totalitarismului, cînd exprimarea liberă a încetat să mai fie un tabu, a fost nevoie de un timp („cînd îi dai voie unui român să spună ce vrea, el se pierde cu firea”, spunea Andrei Gheorghe) pentru ca îndrăzneții cu cretă și spray-uri în mînă să înceapă să-și gîndească mesajele, să învețe cum să dispună de acest spațiu care le-a venit la îndemînă. S-au cam știrbit, au cam rămas în ceată ambițiile bulversante ale breaker-ilor, skater-ilor și rocker-ilor de a-și idealiza condiția (anti)socială în graffiti-uri pompoase.

1

Acum peretele e dorit de toți, el nu mai e doar o oglindă a subculturii. Agenții de publicitate, comercianți de imobile, companii de afaceri – toți își fac reclamă pe ziduri. Chiar și partidele politice au ajuns să-și promoveze liderii prin stickere și stenciluri. Asta îmi aduce aminte de filmele alea tîmpite gen Chris Rock e un negru care ajunge președinte la Casa Albă și toți politicienii îia la cravată încep să poarte haine largi „FUBU” și „PHAT FARM”, lanțuri, șepci și să danseze hip-hop.

Dar lumea asta așa-zis respectabilă nu preia acele elemente de subcultură cum ar fi dansul pe mîini și învîrtitul în cap sau desenarea unei muze în spatele blocului. Ea submină esența preluînd doar mecanismele de lucru, ea parazitează subcultura și o transformă cu încetul într-o platformă în care arta devine kitsch publicitar, iar protestul – o acțiune care se produce doar atunci cînd cei împotriva căror se protestează sunt singurii care au nevoie de el. Din acest punct de vedere, faptul că indivizii acestei lumi au început să înțeleagă cît de puternic poate fi impactul social al fenomenului graffiti este cel puțin alarmant.

Da, scrierea pe ziduri este pe cale să devină și ea un atribut pe care sistemul și-l va însuși ca o metodă de manipulare a maselor sociale. Guvernul nu mai privește înjurăturile de pe pereți ca pe niște pretenții neînsemnate ale „derbedeilor” (cît de hios este să vezi uneori în zorii zilei cîte un zugrav care acoperă cu var o inscripție în care vreun oarecare politician e numit gay).

Cînd nimeni nu te mai aude cuvintele și se lipesc pe pereți.

octombrie, 2007

text - Vadim TÎGĂNAȘ
foto, design - Vladimir US
traducere - Constanța DOGARU

<http://oberliht.org.md/GM.html>

Not so long ago there was any chance to see in Chișinău the portrait of Jimmy Hendrix or Angela Davis drawn on the walls. Even after the abolition of the totalitarian system, when the freedom to express yourself has stopped being a taboo, it took some time for the most courageous ones to take a piece of chalk and/or spray and communicate their message, to learn how to use the space they acquire (as Andrei Gheorghe said „when you allow a Romanian to state what is it he really wants, he will lose his grip”). It is altered, and remained in the haze of the astounding ambitions of the breakers, skaters and rockers to idealize their (anti)social clause with jammed graffiti.

2

The wall is what everyone wants; it is a subculture's reflection no more. Publicity agencies, realtors, business companies – all of them are advertising on the walls. Even the political parties are doing the same, promoting their leaders with stickers and stencils. This reminds me of those stupid movies like – Chris Rock is an Afro-American who becomes the President of The USA and all the politicians at the White House start wearing large clothing „FUBU” and „PHAT FARM”, chains, caps and dance hip-hop.

But in real life these so called honorable people don't uptake those elements of the subculture like break-dancing or drawing the muse on the backyard wall. They undermine the essence by appropriating just the working methods, they are bloodsucking the subculture moving it into a sphere where art becomes entertainment and kitsch, and the strike becomes an action that takes place only when the one against whom the strike starts is in need of it. From this point of view, the fact that people of this world start to realize the power and the social impact that graffiti phenomenon can produce, is simply alarming.

Finally graffiti is on its way to become a part of the system used for the mass manipulation. The Govern no longer perceives the swearing on the walls as some irrelevant stupidity of the punks (how funny it is to see in the early morning a worker painting over an inscription calling some politician “gay”).

When there are no ears to hear the words are coming out on the walls.

october, 2007

text - Vadim TÎGĂNAȘ
photo, design - Vladimir US
translation - Constanța DOGARU

3

14

18

28

31

31

29

26

32

30

31

33

galeria mObila

proiectul **kitSChinĂu gRaFfITi** a fost prezentat pentru prima dată în Galeria Mobilă
autoi: Diana DRAGANOV, Vadim ȚIGĂNAȘ, Vladimir US
<http://oberliht.org.md/GM.html>

Varul (hidroxid de calciu obținut prin calcinarea rocilor calcaroase) este folosit astăzi pe larg de toată lumea. El se utilizează în special în construcții, agricultură, în industria metalurgică și cea de prelucrare a sticlei. Prin părțile noastre se practică vopsirea tulpinelor de copaci, împrospătarea pereților casei pe la sate, dar, mai recent, și acoperirea graffiti-urilor și stencil-urilor din orașe. Încă din secolul III este cunoscută calitatea sa antibacterială și de combatere a dăunătorilor și altor elemente rezistente – de aici și groapa cu var.

Colecția de imagini grupată sub numele de **kitSChinĂu gRaFfITi** reprezintă o tentativă de a înregistra recentele intervenții, în mare parte anonime, de pe străzile orașului Chișinău. Acestea sunt realizate fie în mod autorizat, fie neautorizat, iar printre intervenanți se pot distinge autoritățile publice locale, comercianții, partidele politice, diverse agenții, dar și activiștii de pe loc, studențimea, băieții răi și, nu în ultimul rînd, artiștii, în fond toți cei care pretind că au ceva a spune.

Proiectul **kitSChinĂu gRaFfITi**, odată prezentat în Galeria Mobilă, încearcă să pună în discuție noțiunea de spațiu public și dreptul la folosirea lui, își propune să analizeze intenția de comunicare a protagonistilor ce stau în spatele acestui gen de manifestare artistică și să documenteze procesul de formare a subculturilor, contraculturilor și altor microculturi în orașele mari din Moldova.

ianuarie, 2008

text - Vladimir US

traducere - Constanța DOGARU

Whitewash (Calcium hydroxide obtained at the incineration of the chalk-stone) is largely used by everyone nowadays. It is used mostly in constructions, agriculture and metallurgy and glass processing. In our area people use it for painting the tree stems, the house walls in the countryside and since recently for covering the graffiti and stencils in the urban areas. Its antibacterial qualities are well known starting with the III rd century as well as its destructive qualities for pests and other resistant elements – from here comes the lime pit.

The image collection grouped under the name of **kitSChinĂu gRaFfITi** represents an attempt to register the recent interventions, most of them being anonymous, performed on the streets of Chișinău. These are done with or without an authorization, and some of the interventions are made by the public authorities, salesmen, political parties, commercial agents, but also local activists, students, „bad” boys and last but not the least – artists, in fact anyone who claims to have something to say.

The **kitSChinĂu gRaFfITi** project, first presented in the Mobile Gallery, is questioning the notion of public space and the right to use it by analyzing the attempt of the actors that stay behind this genre of artistic expression to communicate. It also intends to document the process of formation of different subcultures, countercultures and other microcultures in big towns from Moldova.

january, 2008

text - Vladimir US

translation - Constanța DOGARU

3